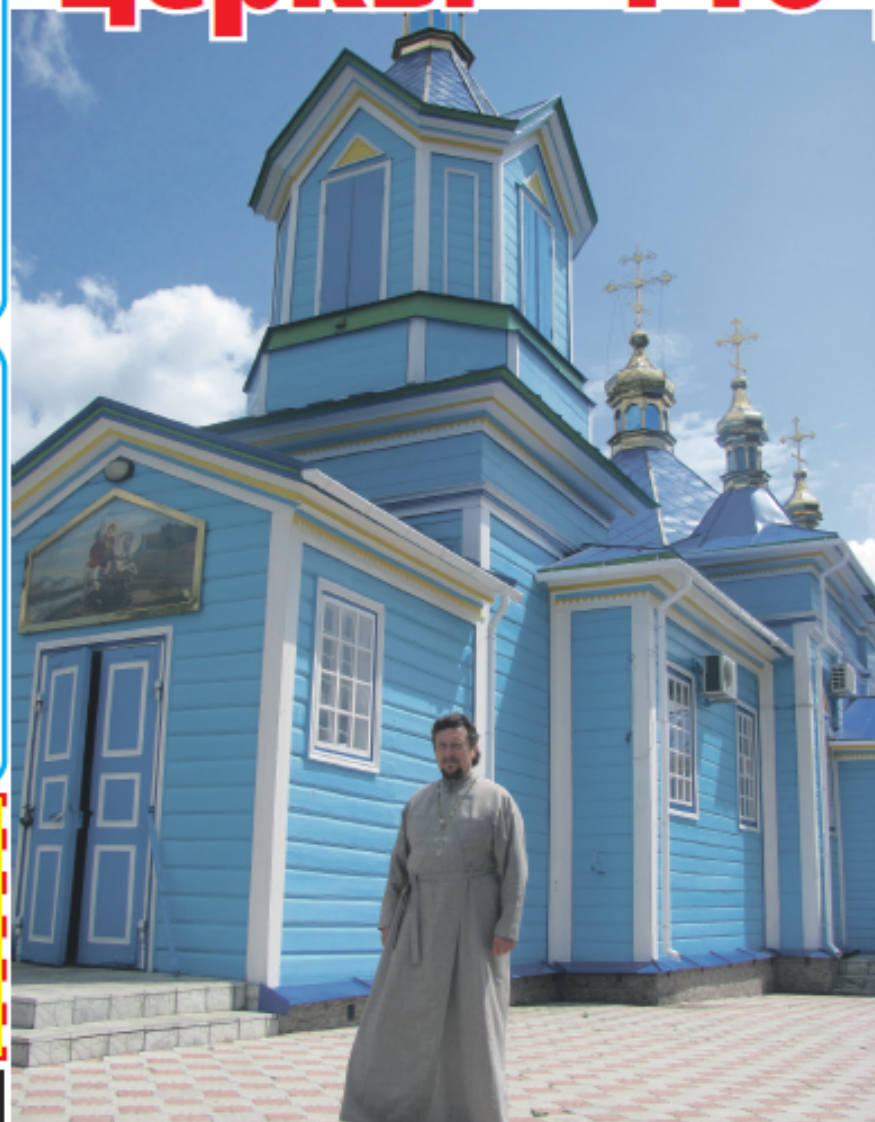

Свято-Георгіївські церкві - 140 років

Славиться
Корець
своїми
храмами.
Осередком
християнської
віри та
безцінною
пам'яткою
історії є Свято-
Георгіївська
церква.
Минуло
близько 140
літ, відколи
уперше
на цьому
святому місці
прозвучала
МОЛИТВА.

Точних даних про те, коли була зведена Свято-Георгіївська церква немає. Відповідно до церковних записів, у 1873 році храм був зведений як каплиця. В 1878-му святиню розширили і освятили престол.

Непростим був радянський період, коли Свято-Георгіївська церква лишалася єдиною діючою на території Корця. Службу тоді проводив отець Ігнатій Дячек, який тридцять літ, починаючи із 1982 року, присвятив цьому храму. За його настоятельства побудовано нинішній іконостас, підведено опалення. У пам'яті прихожан - і як на свято Преполовіння П'ятидесятниці в церкві урочисте богослужіння звершував архієпископ Іриней, тоді керуючий Рівненсько-Острозькою єпархією. А в день святого великомученика Георгія Побідоносця храмове святкове богослужіння очолив Високопреосвященний Варфоломій, архієпископ Рівненський і Острозький.

Продовження читайте на стор. 2

Свято-Георгіївській церкві - 140 років

Початок читайте на стор.1

Крім того, за настоятельства отця Ігнатія було започатковано другий празник на честь Покрови Божої Матері, оскільки колись при храмі існувало Покровське братство. Було освячено нове кладовище для прихода Свято-Георгіївської церкви. А минулого року храм оновили та замінили куполи.

Продовжив славу справу батька син отця Ігнатія. Отець Андрій минулого року став настоятелем Свято-Георгіївської церкви. А його матір, Віра Павлівна, керує церковним хором, який вважається одним із кращих у районі. Співає тут багато молодих людей, чимало з них має музичну освіту.

– Цікавою є й історія протодіякона храму Петра Гаврилюка, яка вже стала легендарною, - розповідає отець Андрій.

– Ще будучи молодим парубком той мав велике бажання стати священиком. Тому і поїхав до Преподобного Кукші Одеського, який сказав, що зараз у нього зовсім інша доля. Проте через багато років, у старості, він послужить у Свято-Георгіївській церкві. Не сказав лише у якому місті...

Так і сталося. Петро Гаврилюк був призваний до лав Радянської Армії. Брав участь у боях Великої Вітчизняної війни, служив у розвідці, нагороджений орденами і медалями. Сам Бог оберігав його в цей час. Адже був випадок, коли Петро Гаврилюк, сам того не знаючи, ходив по мінному полю і залишився живим. Після війни він проживав у місті Корці, де працював водієм на заводі, потім токарем. Увесь цей час відвідував храм Божий, був членом двадцятки, замісником старости, співав у хорі, читав Апостол...

Щонеділі та на свята поспішають прихожани на службу до одного із найдревніших храмів міста. Ідуть до Свято-Георгіївської церкви, аби подякувати Богові, помолитися за своє здоров'я і своїх рідних, послухати слово Боже, яке надихає, підтримує, допомагає, заспокоює, дає життєво необхідні підказки...

**Ірина СУПРОНЧУК,
Анастасія АДАМЧУК**